

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 35. S. Athansius in Deserto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

semper adortus, quos vel imbecillitate non posse, vel vecordia nolle resistere sciebat.

Sæculum IV.
A. C. 356.

§. XXXV.

S. Athanasius in deserto.

Interim S. Athanasius in deserto morabatur; illuc statim, cum Alexandria excederet, post ingressum Georgii secesserat; paulo post solitudinem relinquere, & ad Imperatorem proficisci meditabatur, confidens in ejus promissa, toties repetita, & in suam innocentiam; jamque in viam se dederat, cum relatum est ei, quam male in Occidente Liberius, Osius, & Dionysius habiti fuerint, cunctanti, an crederet, quæ in Ægypto, & Lybia agerentur, referuntur, Episcopos Sedibus suis pulsos, & mala omnia, quæ superius narrata, præsertim vero scandala, & abominationes, quæ Alexandria tempore Paschali visæ fuerant. Hæc omnia necdum Athanasium permovebant, ut a persequendo itinere desisteret, credens, pessimos homines Imperatoris Nomen suis facinoribus obtendere, & potestatis suæ limites transgredi; tandem allatis sibi, lectisque duabus Constantii Epistolis persuaderi se passus est; prima ad populum Alexandrinum directa erat, qua eorum obedientiam, quod Athanasium ejecerint, & Georgium receperint,

Apol. p. 691.

p. 692.

*Ap. Athan.
p. 694.*

Sæculum IV.
A. C. 356. perint, laudat, de Athanasio ut homine
fraudulento, impostore, & Circulatore
loquitur, attamen majorem populi partem
eum sequi fatetur; dicit eum vilissimo
opifice nihilo meliorem; ex hoc ejus pau-
pertas, & in habitu simplicitas dignosci-
tur. Tandem eum judicum suorum sen-
tentiam fuga elusisse, quod est obsoleta
Concilii Tyriensis calumnia; e contra
Athanasii inimicos ait esse viros graves,
& admiratione dignos, & nominatim
Georgio aptiorem se scire neminem, qui
Alexandrinis de rebus cælestibus instrue-
ret, & sapientius in Spiritualibus rege-
ret; sub finem minas addit, si qui tanta
temeritate fuerint, ut posthac Athanasii
factionem adhærere audeant, ultima esse

Sup. L. XII. passuros. Ex Epistolæ hujus tenore, al-
§. 45. teriusque, quam idem Constantius Im-
perator Athanasio faventem dederat,
huic summe contrario satis apparet, neu-
tram manu propria scripsisse, sed Impe-
ratoris Notarios, ut fieri amat, secundum
eorum affectum, qui tales Epistolas im-
petrant, fuisse locutos.

Ibid. p. 696. Altera Epistola scripta erat ad Aiza-
num, & Sazanum Principes Auxumæ in
Æthiopia, quibus Constantius, quamvis
fratres vocet, imperat, ut subditis. Vult,
S. Athanasius ut quantocius Episcopum Frumentium
in Deferto. in Ægyptum mittant, a Georgio instru-
dum, & examinandum, &, ut videri po-
test,

test, de novo ordinandum. Idem est Fru-
 mentius, qui primus in illud Regnum fi-
 dem invexit, atque illius Ecclesiæ Epif-
 copus a S. Athanasio ordinatus fuit; hinc
 Ariani præcavebant, ne Athanasius apud
 eum refugii locum inveniret, quem vel
 inter Barbaros acquiescere nolebant. A-
 thanasius, visis his Epistolis, propositum
 adeundi Imperatorem mutavit, sciens
 ipsum a suis inimicis obsessum, eorum-
 que tantam esse rabiem, ut merito ti-
 mendum esset, ne, antequam accessus
 pateret ad Principem, per insidias inter-
 ceptus occideretur. Itaque, ut tempori
 magis opportuno se servaret, in desertum
 rediit.

Hoc ei commodissimum in fuga sua *Greg. Naz.*
 accidebat, quod per otium Ægypti Mo-
 nasteria invisendi occasio esset, liceret-
 que, viros illos noscere, qui separati a
 mundo, unice Deo vivebant. Quidam
 erant Anachoretæ, perfecte solitarii, soli
 Deo, & sibi ipsis colloquentes. Alii Cœ-
 nobitæ, in communitate Legem Chari-
 tatis observantes; cœteris hominum
 mortui, alter alteri pro toto mundo suf-
 ficit, seque mutuo ad virtutem excitant.
 S. Athanasius, cum viris istis conversatus,
 docebat, Sacerdotium, & hanc sanctam
 Philosophiam amico fœdere jungi posse,
 vitam activam contemplativæ, & Mona-
 chum esse, non qui in Monasterio vive-

Sæculum IV. ret, sed qui cupiditatibus optime moderaretur. Pauciora vitæ monasticæ documenta ab ipsis Athanasius, ipsi plura ab Athanasio ceperunt, effata ejus tanquam Leges suscipiebant, utpote viri sanctitate morum præcellentis, cujus salutem propriæ vitæ periculo tueri non detrectabant; nam Ariani in illa usque deserta immixtis militibus Athanasium persecuti sunt, ubique quæsitus, nullibi inveniebatur; Monachi, cum in milites incidere, latronibus colloqui non dignati, jugulum excipiendis gladiis præbebant, mortis periculo pro JESU CHRISTO se ipsos offerentes; majorem quippe mercedem, si pro JESU CHRISTO in Servo ejus Athanasio paterentur, quam a jejuniiis, aliisque vitæ asceticæ rigoribus expectabant. At S. Athanasius, timens ne Monachis propter se perturbarentur, in remotissima deserti fugiens, se penitus occultavit.

§. XXXVI.

S. Antonii exitus.

vit. Ant. c. 31. p. 501. Sanctum Antonium videndi solatium S. Athanasio non obtigit, utpote ab initio hujus anni 356. defunctum. Aliquot ante obitum menses pro more suo Monachos montis exterioris invisens, *ultimum, ut existimo, inquit: ad vos venio, fallor, si in hac vita amplius mutuo nos*